

Arrest

nr. 232 257 van 5 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 9 november 2015 en heeft zich een eerste maal vluchteling verklaard op 25 november 2015.

Op 13 juli 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. X van 28 mei 2018 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten diende verzoeker een tweede maal een verzoek om internationale bescherming in op 2 april 2019.

Op 31 juli 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdend niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 25 november 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Volgens uw verklaringen was u een Hazara en bezat u de Afghaanse nationaliteit. U was geboren in Sholuktu in het district Dahana-i-Ghuri (Dande Ghori) van de provincie Baghlan, waar u uw hele leven tot uw vertrek woonde. U ging acht jaar naar school en zorgde daarnaast voor het vee van uw familie.

Twaalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan besloot uw grootvader om uw zus met B. M., de zoon van G. M., een goede vriend van hem, te laten huwen. B. M. sloot zich ondertussen aan bij de taliban. In de maand sunbula van het jaar 1394 (augustus-september 2015) kwam de broer van B. M. naar uw huis met een paar ouderen om uw zus mee te nemen. Uw zus probeerde hierbij zelfmoord te plegen maar u hield haar tegen. U zei tegen de ouderen van het dorp dat u niet wou dat de trouw doorging. Een week later kwam B. M. met andere leden van de taliban naar uw huis. U zei dat u niet wou dat hij zou trouwen met uw zus. B. M. zei dat hij naar Dande Ghori moest en dat hij daarna zou terugkomen om uw zus mee te nemen. Toen zei uw zus dat ze verliefd was op iemand anders, M. A. genaamd. U ging met M. A. praten om zo een huwelijk te regelen. Drie dagen daarna huwden uw zus en M. A.. Een week later kwamen B. M. en andere leden van de taliban naar het dorp en sloegen uw ouders en uw maternale oom. Ze vroegen uw ouders waar u was.

Uw maternale oom zei u dat de taliban daar was om u te vermoorden en hij zei dat u vermoord zou worden als ze u zouden vinden. Uw oom bracht u in contact met mensen die u konden helpen. U werd eerst naar Nimroz gebracht en reisde dan verder via Pakistan. U verliet Afghanistan in sunbula of mizan 1394 (augustus-september of september-oktober 2015) en u kwam aan in België op 9 november 2015.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

Op 25 januari en op 26 juni 2017 had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Op 14 juli 2017 betekende het CGVS u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst of verblijf in Afghanistan en bijgevolg evenmin aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hadden voorgedaan.

U ging tegen de beslissing van het CGVS in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U bracht bij die gelegenheid argumenten aan waarom uw herkomst wel geloofwaardig zou moeten worden bevonden en legde een reeks documentaire bewijsstukken neer. In haar arrest 204 420 van 28 mei 2018 bevestigde de RvV integraal de analyse en conclusies van het CGVS en benadrukte dat de neergelegde documenten de geloofwaardigheid van uw herkomst en relaas niet konden herstellen.

Zonder België ondertussen te hebben te hebben verlaten diende u op 2 april 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat uw familie Afghanistan heeft moeten verlaten omwille van de problemen die u in uw eerste verzoek aanhaalde. Uw moeder en uw broer zijn sinds 15 oktober 2017 in Turkije, uw vader en uw zus zijn er sinds 26 augustus 2018. Nu zij in Turkije zijn heeft u in Afghanistan niemand meer om bij te wonen. U brengt daarnaast (opnieuw) argumenten aan waarom, volgens u, uw herkomst wel geloofwaardig zou moeten worden bevonden. U stelt tot slot dat u in uw herkomstregio één keer zou zijn tegengehouden door mannen die u verplichtten om te dansen als een meisje.

Ter ondersteuning van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: acht registratiedocumenten (kopieën) van het UNHCR in Turkije betreffende uw vader (S. M.), moeder (A.), zus (B.), halfbroer (E. Al.), schoonzus (Bi. N.), neef (Ab.), nicht (H.), adoptiebroer/zoon van uw

oom (Am.); twee Turkse verblijfskaarten (kopieën) van Am.; foto's van de identiteitspagina en van het Turkse visum van uw moeder en uw zus; twee steunbrieven van P. C., de directeur van uw school (origineel); een steunbrief van uw vriendin, K. D.; drie formulieren 'SAM' (kopieën); een e-mail van L. N. betreffende uw stageplaats (kopie); Info betreffende uw taalniveau (kopie); één deelcertificaat en drie puntenlijsten van uw school (kopieën).

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. U stelt met name dat uw familie omwille van die problemen Afghanistan heeft verlaten en naar Turkije is gereisd (Verklaring volgend verzoek, punt 12, 15).

Er moet echter benadrukt worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Dahana-i-Ghuri, waar u van uw geboorte tot aan uw vertrek in Afghanistan zou hebben gewoond. U sloeg er immers niet in coherente verklaringen af te leggen over de over de levensomstandigheden van uzelf en uw familie tijdens de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan, uw geografische kennis van de regio waar u beweerde altijd te hebben gewoond was zeer beperkt, uw kennis over belangrijke personen in uw district en provincie was eveneens beperkt, uw kennis over de veiligheidssituatie in uw regio bleek zeer beperkt, u bleek niet in het bezit te zijn van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven en kon daar geen bevredigende uitleg voor geven.

Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. De RvV hield daarbij rekening met de argumenten die u aanhaalde en de stukken die u neerlegde. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

De argumenten die u aanhaalt om te stellen dat uw verblijf in Dahana-i-Ghuri wél geloofwaardig zou moeten worden bevonden hoorden immers thuis in uw beroep tegen de beslissing van uw eerste verzoek en haalde u daar ook al grotendeels aan.

Zo herhaalt u de argumenten uit uw beroepsverzoekschrift betreffende de droogte van 1390 in uw regio en betreffende de opbrengst van de familiegronden (Verklaring volgend verzoek, punt 15). Deze argumenten werden door de RvV reeds beoordeeld en leidden niet tot een andere conclusie in verband met de geloofwaardigheid van uw verblijf in Dahana-i-Ghuri.

Daarnaast stelt u dat u sommige dorpen tijdens uw persoonlijk onderhoud niet had herkend omdat u ze onder een andere naam kent en dat uw gebrekkige kennis over aan aantal onderwerpen te wijten is aan uw herkomst uit een dorp zonder elektriciteit of toegang tot (sociale) media en aan uw dorpse schaamte die u verhinderde om uitleg te vragen (Verklaring volgend verzoek, punt 15). Dit zijn echter louter beweringen post factum die u bovendien had kunnen aanhalen in uw beroepsprocedure. Deze argumenten zijn niet voldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen het geheel aan elementen dat leidde tot uw geloofwaardigheidsbeoordeling ten gronde door het CGVS en in beroep door de RvV.

De in het kader van uw huidige verzoek door u neergelegde documenten van het UNHCR werpen evenmin als de kopieën uit de paspoorten van uw vader en uw zus, een nieuw licht op de geloofwaardigheidsbeoordeling van uw verblijf in Afghanistan. Deze stukken verwijzen weliswaar naar Baghlan als geboorteplaats maar zeggen niets over de reële verblijfplaatsen van u of uw familie in de loop der jaren.

Dat er geen geloof werd gehecht aan de problemen die u in uw eerste verzoek aanhaalde was een logisch gevolg van de vaststelling dat er geen geloof werd gehecht aan uw aanwezigheid in Dahan-i-Ghuri, waar u stelde dat deze problemen zich afspeelden. Daar geen geloof werd gehecht aan deze problemen kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw familie Dahana-i-Ghuri ten gevolge van diezelfde problemen is moeten ontvluchten. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier immers niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Dezelfde redenering is van toepassing op een nieuwe gebeurtenis die u aanhaalt en die geen verband houdt met de eerder aangehaalde problemen. U stelt dat u een keer, eveneens in Dahana-i-Ghuri, onderweg van uw dorp naar het nabijgelegen dorp Kampirak, werd vastgepakt en verplicht om als een meisje te dansen. Doordat u in het geheel geen zicht geeft op uw reële verblijfplaatsen en verblijfssituatie in Afghanistan kan ook deze gebeurtenis, overigens een blote bewering, niet aannemelijk worden bevonden. Ook gaat het om een element waarvan u, indien het echt gebeurd was, reeds op de hoogte was ten tijde van uw eerste verzoek. Dat u dit noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken of bij het CGVS noch in beroep bij de RvV aanhaalde, is een bijkomende indicatie van het ongeloofwaardige karakter ervan.

Tot slot stelt u dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u, nu uw ouders, broers en zus in Turkije zijn, niemand hebt om bij te wonen. Gezien u een volwassen man bent en gezien u geen zicht geeft op uw reële verblijfssituatie (inclusief het reële netwerk waarop u zou kunnen terugvallen) kan uit de afwezigheid van uw ouders, broers en zus echter niet worden afgeleid dat het voor u onmogelijk is om in Afghanistan te wonen. Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De Belgische documenten die u neerlegt getuigen van uw integratieparcours en uw persoonlijke relaties in België maar hebben geen betrekking op een risico bij terugkeer naar Afghanistan. Het beoordelen van uw integratieparcours of verankering in België, of van de relevantie daarvan als element bij een toekenning van een verblijfsstatus in een eventuele andere procedure, valt buiten de bevoegdheid van het CGVS.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook artikel 57/6/2 van diezelfde wet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

2.2. Middelen

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgend stuk: het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker is voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd omdat geen geloof werd gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het Afghaanse dorp Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan.

Bij arrest nr. 204 420 van 28 mei 2018 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker zijn beweerde herkomst uit het Afghaanse dorp Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan en bijgevolg de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan niet aannemelijk maakte.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.3.4. In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich vooreerst opnieuw steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet. Meer bepaald voert hij aan dat zijn familie Afghanistan heeft moeten verlaten omwille van de problemen die hij in het kader van zijn eerste verzoek aanhaalde. Verzoeker vervolgt dat zijn moeder, broer, vader en zus thans in Turkije verblijven en dat hij in Afghanistan niemand meer heeft om bij te wonen. Daarnaast brengt verzoeker (opnieuw) argumenten aan waarom zijn herkomst, volgens hem, wel geloofwaardig zou moeten worden bevonden. Ten slotte wijst verzoeker erop dat hij in zijn herkomstregio één keer werd tegengehouden door mannen die hem verplichtten om te dansen als een meisje.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker nog volgende documenten voor: acht kopieën van registratiedocumenten van UNHCR in Turkije betreffende zijn vader, moeder, zus, halfbroer, schoonzus, neef, nicht, adoptiebroer/zoon van zijn oom; kopieën van twee Turkse verblijfskaarten van de adoptiebroer/zoon van zijn oom, foto's van de identiteitspagina en van het Turkse visum van zijn moeder en zus, twee steunbrieven van de directeur van verzoekers Belgische school, een steunbrief van verzoekers vriendin, kopieën van drie formulieren 'SAM', een kopie van e-mail betreffende verzoekers stageplaats, info betreffende verzoekers taalniveau, een deelcertificaat en drie puntenlijsten van verzoekers school.

In de bestreden beslissing wordt verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard omdat (i) in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Dahana-i-Ghuri en de argumenten die hij aanhaalt om te stellen dat zijn verblijf wel degelijk geloofwaardig zou moeten worden bevonden thuishoorden in zijn beroep tegen de beslissing van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en daar ook grotendeels aangehaald werden en beoordeeld werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en hij zich verder beperkt tot *post-factum* beweringen die niet kunnen opwegen tegen het geheel aan elementen die leidden tot de geloofwaardigheidsbeoordeling ten gronde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming; (ii) de documenten van UNHCR en de kopieën uit de paspoorten van verzoekers vader en zus weliswaar verwijzen naar Baghlan als geboorteplaats, maar niets zeggen over de reële verblijfplaats van verzoeker of zijn familie in de loop der jaren; (iii) het afleggen van bijkomende verklaringen die volledig in lijn liggen met iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, op zich geen afbreuk doet aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers verblijfplaatsen; (iv) zo verzoeker verwijst naar het feit dat hij in Dahana-i-Ghuri onderweg van zijn dorp naar het dorp Kampirak werd vastgepakt en verplicht werd om als meisje te dansen, moet worden opgemerkt dat reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat hij geen zicht biedt op zijn reële verblijfplaatsen en verblijfssituatie in Afghanistan zodat deze gebeurtenis niet aannemelijk kan worden bevonden en het hoe dan ook een blote bewering betreft die hij noch op de Dienst

Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhaalde in het kader van zijn eerste verzoek; (v) in zoverre verzoeker aanvoert dat hij niemand heeft om bij te wonen in Afghanistan moet worden opgemerkt dat, gezien hij een volwassen man is en hij geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, uit de afwezigheid van zijn ouders, broers en zus niet kan worden afgeleid dat het voor hem onmogelijk is om in Afghanistan te wonen en hij bovendien niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit, doch dat hij enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken, *quod non in casu* omdat hij geen duidelijkheid schept over zijn beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan en (vi) de Belgische documenten getuigen van zijn integratieparcours en zijn persoonlijke relaties in België, maar geen betrekking hebben op een risico bij terugkeer naar Afghanistan.

2.3.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

2.3.6.1. In zoverre verzoeker verwijst naar het feit dat zijn familie Afghanistan heeft moeten verlaten omwille van de problemen met B. M. die hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde, dient erop gewezen dat in 's Raads arrest nr. 204 420 van 28 mei 2018 reeds als volgt werd geoordeeld:

“(…)

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen omtrent zijn leefomgeving en minimaliseert de bevindingen in de bestreden beslissing, waarmee hij de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier bevestigt de Raad dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen over de levensomstandigheden van zichzelf en zijn familieleden, gelet op (i) verzoekers incoherente

verklaringen over de landbouvvelden van zijn familie, (ii) zijn gebrekkige kennis over droogtes in zijn regio van herkomst en (iii) het feit dat verzoeker de kostprijs van zijn vlucht uit Afghanistan niet nader kan toelichten. Bovendien werd terecht geoordeeld dat verzoekers geografische kennis over (iv) de districten en (v) de dorpen rondom zijn eigen dorp en (vi) zijn reisweg bij zijn vlucht uit Afghanistan alsook zijn sociopolitieke kennis over (vi) belangrijke personen en (vii) de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, lacunair is.

Verzoeker voert aan dat hij tijdens de CGVS-interview reeds aangaf geen precieze cijfers te kunnen geven over de opbrengsten en huurgelden van de landbouvvelden van zijn familie, omdat zijn vader jaarlijks diende te onderhandelen over de grootte van de te bewerken velden en de opbrengsten. De Raad merkt echter op dat verzoeker tijdens het eerste CGVS-interview verklaarde dat zijn vader soms 3/1 of 4/1 deel van de oogst nam (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5), terwijl hij tijdens het tweede CGVS-interview verklaarde dat dit 4/1, 5/1 was. Verzoeker geconfronteerd met het feit dat hij tijdens het vorige interview verklaarde dat dit 3/1 of 4/1 was, verklaarde hij louter "Nee, dat is fout." (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 4). De Raad is bijgevolg van mening dat het bovenstaande verweer van verzoeker een post-factum verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. Verzoeker gaat met zijn verweer overigens voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over de grootte van de landbouvvelden van zijn familie (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 5), hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover.

De Raad bevestigt ook dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich de droogte van 2011 in zijn regio niet zou herinneren wanneer hem hiernaar gevraagd wordt. Verzoeker voert aan dat de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 19, nrs. 1 en 2) de impact van de droogte niet nuanceert per regio. Uit deze landeninformatie blijkt echter dat verzoekers gehele regio van herkomst in 2011 werd getroffen door een droogte waarbij 90% van de tarweoogst in de gehele provincie Baghlan werd vernietigd. Door de droogte werden 15000 families in verschillende districten van de provincie – waaronder verzoekers district Dahana-i-Ghuri – bedreigd en ontvingen 10000 boeren voedselhulp van de Afgaanse overheid. De droogte had bovendien een impact op het vee in de regio. Dat verzoeker, die verklaarde dat zijn familie voor hun levensonderhoud afhankelijk was van de landbouw, onder meer van de oogst van tarwe, en veehouderij (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 5; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 4), thans aangeeft dat hij geen impact kende door de droogte is dan ook niet aannemelijk. Hoe dan ook kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij, temeer als lid van een landbouwfamilie, op de hoogte is van deze periode van extreme droogte in zijn regio, quod non. Verzoekers verweer dat hij naar school ging en niet op de landen werkte biedt geen afdoende verschoning voor zijn onwetendheid, temeer daar hij verklaarde dat hij zijn vader hielp met het vee (DVZ-verklaring, stuk 20, p. 5).

Waar verzoeker opmerkt dat het feit dat hij niet op de hoogte is van de kostprijs van zijn reis geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat dergelijke onwetendheid niet aannemelijk is en, samen gelezen met de overige vaststellingen in de bestreden beslissing hieromtrent, een indicatie vormt dat verzoeker de levensomstandigheden van hemzelf en zijn familieleden niet wil verduidelijken.

De Raad is van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

In zoverre verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent zijn kennis van zijn regio van herkomst tracht te minimaliseren, door te verwijzen naar landeninformatie waaruit blijkt dat vele Shia Ismaili, waartoe verzoeker behoort, een geïsoleerd bestaan leiden, merkt de Raad op dat het door verzoeker neergelegde artikel (verzoekschrift, stuk 3) aangeeft betrekking te hebben op de "Tajik Ismailis", die onderdeel zijn van de "Badakhshan Ismailis". Verzoeker gaf echter aan Hazara Ismaili te zijn (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 7), zodat deze informatie niet op hem betrekking heeft. Hoe dan ook toont verzoeker door het louter neerleggen van deze informatie niet aan dat hijzelf een dermate geïsoleerd bestaan leidde dat dit feit zijn gebrekkige kennis over zijn regio van herkomst verklaart. Integendeel, verzoeker verklaarde dat hij acht jaar naar school geweest is (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 6) en dat hij verschillende plaatsen in zijn omgeving bezocht (Qarkhawal, Mllawoon, Haj Ghoja, Sari Aw, Dahan-i-Ghuri, Shina Masjid, Shawon) (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 8). Aldus kan verwacht worden dat verzoeker een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving bezit, quod non.

Verzoekers argumentatie dat hij accurate verklaringen heeft afgelegd over zijn leefomgeving (zijn schooltijd, informatie over geiten die hij hield en de weg naar het districtscentrum) doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen die op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk kan maken.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De bestreden beslissing merkte bovendien terecht op dat verzoeker zijn identiteit, herkomst, relaas noch reisweg kon staven met enige documenten, alsook dat zijn verklaring dat zijn oom deze niet kon opsturen omdat hij "zijn eigen bezigheden" had, niet aannemelijk is. Waar verzoeker thans bij aanvullende nota verschillende documenten neerlegt die zijn identiteit, herkomst en vervolgingsfeiten dienen te staven, zijnde zijn taskara en die van zijn vader, zijn schoolresultaten, een verklaring van de dorpsoudste en bevelen van de taliban, merkt de Raad op dat hij in de aanvullende nota geen verklaring bijbrengt waarom hij deze documenten pas in deze fase van de procedure kan neerleggen, behalve dat hij deze documenten verkregen heeft "door een vriend van zijn oom". In zijn verzoekschrift van 16 augustus 2017 meldde hij dat hij bijkomende documenten heeft verkregen en deze thans ter vertaling voorliggen en zullen worden neergelegd, zodat kan worden verwacht dat verzoeker deze eerder aan het dossier toevoegt dan bij aangetekende brief van 6 april 2018. Dergelijke handelswijze doet reeds afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten. Bovendien merkt de Raad op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit in casu niet het geval. Uit objectieve landeninformatie, met name de "COI Focus. Afghanistan. Corruptie en valse documenten" van Cedoca van 27 juni 2013 (Landeninformatie, stuk 19, nr. 11) blijkt overigens dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie kunnen worden aangekocht, zowel documenten die uitgaan van de overheid als degene die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Verzoekers documenten kunnen dan ook de geloofwaardigheid van zijn herkomst en relaas niet herstellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Aan het begin van de CGVS-interviews werd aangegeven dat verzoeker vragen over zijn herkomst zal krijgen doorheen het hele interview (CGVS-gehoorverslag, 1, stuk 10, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 2). Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het tweede CGVS-interview en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 6-7, 18). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

(...)"

Zo verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming argumenten aanhaalt om te stellen dat zijn verblijf in Dahan-i-Ghuri wel geloofwaardig moet worden bevonden, kan met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden benadrukt dat deze argumenten behoorden aangehaald te worden in het kader van verzoekers beroep tegen de beslissing van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Het gewijsde van het arrest nr. 204 420 dat in het kader

van zijn beroep tegen de beslissing inzake zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd gewezen omdat hoe dan ook de ongeloofwaardigheid van zijn afkomst uit Sholuktu, in het district Dahan-i-Ghuri in de provincie Baghlan.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar zijn verklaring volgend verzoek aangaande de overige elementen die zouden zijn misgelopen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing dienaangaande nog terecht wordt opgemerkt als volgt:

“Daarnaast stelt u dat u sommige dorpen tijdens uw persoonlijk onderhoud niet had herkend omdat u ze onder een andere naam kent en dat uw gebrekkige kennis over aan aantal onderwerpen te wijten is aan uw herkomst uit een dorp zonder elektriciteit of toegang tot (sociale) media en aan uw dorpse schaamte die u verhinderde om uitleg te vragen (Verklaring volgend verzoek, punt 15). Dit zijn echter louter beweringen post factum die u bovendien had kunnen aanhalen in uw beroepsprocedure. Deze argumenten zijn niet voldoende bewijskrachtig om op te wegen tegen het geheel aan elementen dat leidde tot uw geloofwaardigheidsbeoordeling ten gronde door het CGVS en in beroep door de RvV.”

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat verzoeker de beroepsprocedure in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om vermeende problemen die zich zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming op te werpen.

2.3.6.2. Aangezien uit het gewijsde van 's Raads arrest nr. 204 420 van 28 mei 2018 volgt dat verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfplaatsen en verblijfsituatie in Afghanistan kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Zo overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden als volgt:

“Dat er geen geloof werd gehecht aan de problemen die u in uw eerste verzoek aanhaalde was een logisch gevolg van de vaststelling dat er geen geloof werd gehecht aan uw aanwezigheid in Dahan-i-Ghuri, waar u stelde dat deze problemen zich afspeelden. Daar geen geloof werd gehecht aan deze problemen kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw familie Dahana-i-Ghuri ten gevolge van diezelfde problemen is moeten ontvluchten. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier immers niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.”

Verder staat in de bestreden beslissing nog pertinent te lezen als volgt:

“Dezelfde redenering is van toepassing op een nieuwe gebeurtenis die u aanhaalt en die geen verband houdt met de eerder aangehaalde problemen. U stelt dat u een keer, eveneens in Dahana-i-Ghuri, onderweg van uw dorp naar het nabijgelegen dorp Kampirak, werd vastgepakt en verplicht om als een meisje te dansen. Doordat u in het geheel geen zicht geeft op uw reële verblijfplaatsen en verblijfsituatie in Afghanistan kan ook deze gebeurtenis, overigens een blote bewering, niet aannemelijk worden bevonden. Ook gaat het om een element waarvan u, indien het echt gebeurd was, reeds op de hoogte was ten tijde van uw eerste verzoek. Dat u dit noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken of bij het CGVS noch in beroep bij de RvV aanhaalde, is een bijkomende indicatie van het ongeloofwaardige karakter ervan.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde vaststellingen en overwegingen zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6.3. Daarnaast overweegt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: *“De in het kader van uw huidige verzoek door u neergelegde documenten van het UNHCR werpen evenmin als de kopieën uit de paspoorten van uw vader en uw zus, een nieuw licht op de geloofwaardigheidsbeoordeling van uw verblijf in Afghanistan. Deze stukken verwijzen weliswaar naar Baghlan als geboorteplaats maar zeggen niets over de reële verblijfplaatsen van u of uw familie in de loop der jaren.”*

Verzoeker voert te dezen in zijn verzoekschrift aan dat uit het document van zijn jongste broer blijkt dat deze op 20 juli 2015 geboren is in Baghlan, hetgeen toch een belangrijke indicatie vormt over waar zijn familie zich op dat moment bevond. De Raad merkt evenwel op dat de op het document vermelde naam Ab. M. niet overeenstemt met de namen die verzoeker opgaf als zijnde zijn broer, zus of adoptiebroer (administratief dossier 1^e verzoek om internationale bescherming, stuk 20, vraag 17), zodat hieruit

allerminst kan worden afgeleid dat zijn ouders, broers of zus op dat ogenblik (nog) in Baghlan zouden hebben verbleven. Bijkomend wijst de Raad erop dat uit de documenten van UNHCR (zie administratief dossier, map 'Documenten') niet blijkt dat de daarin vermelde gegevens gebaseerd zijn op andere elementen dan de verklaringen van de betrokken personen, hetgeen de bewijswaarde ervan minstens relativeert.

2.3.6.4. Zo verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij heeft aangetoond dat zijn dichte familie zich momenteel in Turkije bevindt, stelt de Raad vast dat hij zich beperkt tot het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen, hetgeen niet van die aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, waar dienaangaande wordt overwogen als volgt: *"Tot slot stelt u dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u, nu uw ouders, broers en zus in Turkije zijn, niemand hebt om bij te wonen. Gezien u een volwassen man bent en gezien u geen zicht geeft op uw reële verblijfssituatie (inclusief het reële netwerk waarop u zou kunnen terugvallen) kan uit de afwezigheid van uw ouders, broers en zus echter niet worden afgeleid dat het voor u onmogelijk is om in Afghanistan te wonen. Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan."* Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij aldus in gebreke blijft. De motivering blijft bijgevolg overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.3.6.5. Tot slot considereert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog: *"De Belgische documenten die u neerlegt getuigen van uw integratieparcours en uw persoonlijke relaties in België maar hebben geen betrekking op een risico bij terugkeer naar Afghanistan. Het beoordelen van uw integratieparcours of verankering in België, of van de relevantie daarvan als element bij een toekenning van een verblijfsstatus in een eventuele andere procedure, valt buiten de bevoegdheid van het CGVS."* Verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat de beoordeling van deze nieuwe stukken buiten zijn bevoegdheid valt, vervolgt in zijn verzoekschrift nog dat hieruit volgt dat hij sterk verwesterd is en citeert hiertoe uit de aan het verzoekschrift gevoegde *"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan"* van 30 augustus 2018 (stuk 3). Hij wijst er in dit verband op dat hij op 19-jarige leeftijd naar België kwam, dat hij inmiddels perfect Nederlands spreekt, dat hij studeert voor verpleegkundige en een relatie heeft met een Belgisch meisje en meent dat deze elementen belangrijk zijn voor de beoordeling van zijn profiel. Er dient in dit verband op gewezen dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het risicoprofiel voor verwesterde jongemannen bij een terugkeer naar hun land van herkomst en het citeren uit algemene informatie. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond. Dit wordt ook uitdrukkelijk gesteld door UNHCR in de richtlijnen van 30 augustus 2018 waar in dit verband expliciet wordt vermeld dat *"Based on the preceding analysis, UNHCR considers that, depending on the individual circumstances of the case, persons associated with, or perceived as supportive of, the Government or the international military forces, may be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion or other relevant grounds. Such persons include: (...) j) individuals perceived as "westernized" (p. 48 - 49).* Er dient derhalve rekening te worden gehouden met en het is afhankelijk van de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. *In casu* maakt verzoeker zijn verklaarde risicoprofiel echter niet *in concreto* aannemelijk. Hij beperkt zich immers louter tot de algemene verwijzing naar zijn integratie en verankering in België. Nergens uit zijn verklaringen is echter gebleken of en wat verzoeker dient te vrezen en dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan ook werkelijk problemen zal kennen omwille van het feit dat hij er lange tijd niet heeft gewoond. Verzoeker brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verblijf in België (anders) gepercipieerd en geïsoleerd zal worden. Verzoeker toont op geen enkele manier aan dat zijn afwezigheid in Afghanistan voor hem risico's inhoudt en dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Bovendien maakte verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het

Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming enige melding van een vrees voor vervolging omwille van verwestering. Ook in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming voerde verzoeker tijdens zijn verklaring volgend verzoek op de Dienst Vreemdelingenzaken allerminst dergelijke vrees aan. Het voor het eerst opwerpen van dergelijke vrees in onderhavig verzoekschrift is laattijdig.

Waar verzoeker nog verwijst naar arrest nr. X van 26 januari 2017 dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden.

2.3.7. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER